

очакващата ги зла сждба. Почва се избиване на жени и деца и разграбване на имота.

Неприятелътъ е победенъ. Победителитѣ, водейки доста пленници, тържествено се отправятъ за домоветѣ си, като носятъ съ себе си богата плячка. По пътя се чуватъ диви викове, а още по-диви пѣсни и луди танци. Гордитѣ победители сж украсили пояситѣ си съ човѣшки черепи. Отгдето взимаха тия странни упражнения и защо имъ сж? Следъ привръщане на боя, главитѣ на убититѣ се отсичатъ, а кожата и коситѣ се премахватъ. Така оголенитѣ черепи се окачватъ по пояситѣ, като отличие за проявена храбрость. Но дотукъ трагедията не свършва. Звѣрската природа на дивака не е още напълно задоволена.

Победителитѣ сж вече въ стана си и се отдаватъ на нечовѣшки удоволствия. Докаранитѣ пленници завръзватъ за побити въ земята колове и върху тѣхъ почватъ да насочватъ стрелитѣ си, като въ това удоволствие взиматъ участие и децата, за да възпитатъ у тѣхъ храбрость и неустрашимость. Макаръ и тъй жестоко измъчвани, тия човѣшки сжщества се отнасятъ съ презрение къмъ смъртта. Тѣ понасятъ мъжитѣ, като истински герои, като обсипватъ мъчителитѣ си съ оскърбителни хули, и умиратъ не съ молба за милость, а съ проклетие на уста.

Примѣритѣ, които приведохме, сж достатѣчни да покажатъ, до каква степенъ е озвѣрена човѣшката природа. Това е едно наследство отъ далечнитѣ предисторически времена. По сжщия начинъ сж воювали и нашитѣ прадѣди преди десетки хилядолѣтия. Воюватъ народитѣ и днесъ, макаръ че се гордѣятъ съ това, че стоятъ много по-горе отъ туземцитѣ на Африка, островитѣ на Великия океанъ и пр. и пр. Това наследство отъ тъмното далечно минало на човѣшкия родъ се проявява и става неизбежно и у просвѣтения и цивилизованъ свѣтъ.